

Triedny výlet s prekvapeniami

Piatok nebol obyčajný školský deň. Bol to posledný deň pred výletom. Cez veľkú prestávku sa na školskom dvore rozprávalo o mnohých veciach.

Na jednej strane dvora stál Hans-Günther s Rolim, Elmarom a niekoľkými ďalšími chlapcami.

Hans-Günther rozprával tlmným hlasom. Jeho stúpenci stáli tesne pri ňom, aby im neuniklo ani slovo. Každú chvíľu sa niekto zachichotal. Podľa gest Hansa-Günthera bolo jasné, že kamarátom líči svoje plány. Človek nemusel byť jasnovidec, aby uhádol, že ide o rozličné vtipy a žartíky, ktoré si vymyslel na svojich spolužiakov.

Na druhej strane dvora vyhriatej slnkom sa opierali o stenu bučatá Gréta, Antje s chvostom, Frieda, ktorá sa stále tvárila veľmi dôležito, a Tinka s Lissi.

Lissi ukázala palcom na chalanov.

„Čo vyvedieme tomuto nepotrebnému pohlaviu v nasledujúcich dňoch, sestry?“

Antje ohrýzala desiatu. Konský chvost sa jej ako vždy, keď bola rozčúlená, hojdal sem a tam.

„Radšej by sme sa mali so žartíkmi držať pozadu.“

Frieda jej dala za pravdu horlivým prikyvovaním. „Je vážne nezrelé premýšľať stále iba o tom, ako druhým skomplikovať život.“

Lissi si prstom stiahla očné viečko nadol.

„Chro. Chro. Chro. Zjedli ste azda prášok pre dobré dievčatká?“

„Čo je to prášok pre dobré dievčatká?“ opýtala sa Antje a dôkladne ohrýzala kôrku chleba.

„Majú ho vo veľkých pohároch, je oranžový a chutí ako citrón. Stačí vziať si ho iba na špičku noža a z celkom použiteľných dievčat sa stanú také nudné osôbky ako vy!“ vysvetľovala Lissi. Potom si s chuťou odhryzla kus jablka.

Frieda zdvihla ruku. „Mne to nepripadá vtipné, Lissi. Skutočne nie. Už nie sme malé dievčatká a mali by sme sa konečne správať ako dospelé.“

„Tak by si mala ísť na výlet s klubom dôchodcov!“ poradila jej Lissi.

Frieda sa naštvála.

Antje zamávala rukami. „Prosím, upokojte sa. Nijaké hádky. Len pokoj. Však, Tinka?“